

090301 Första söndagen i Fastan Claes Strömqvist

Fastans första söndagar tar upp kampen mot onda.

Det var något avgörande som utspelades sedan Jesus fastat i fyrtio dagar och fyrtio nätter. I kampen om människan. För det är det saken gäller. Där var Jesus, som strax innan vid sitt dop, fått höra rösten från himlen: "Du är min älskade Son. Du är min utvalde."

Och där är han som texten kallar frestaren, djävul och satan. Av de två är det bara Jesus vi kan se, för i Honom har Gud blivit människa. Och det skall visa sig vara Guds ofattbara vishet och Guds kärleks styrka. Tydligare kan Gud inte ställa upp på vår sida. Hans motståndare är en osynlig realitet. Bibeln menar allvar med denna medvetet onda andliga makt, som enbart kan förstöra, splittra och trasa sönder. Och som lyckats med det, när det gäller förhållande mellan Gud och människa, mellan människor inbördes och mellan människan och den övriga skapelsen. Från diabolos, som betyder just splittrare, kommer det mest frekventa ordet i svenska språket.

Ända från Bibelns tredje kap och berättelsen om syndafallet har det varit lättvunna segrar för denne fiende till Gud och oss människor. Det han lockat med har alltid gott ut på att ifrågasätta Skaparens rätt till och Skaparens mening med sin skapelse Och att människan skall bli något mer och få något utöver det hon redan har som Guds skapade avbild. Det låter ju oskyldigt. Men det ligger till grund för hur det ser ut och går till bland oss människor också idag. "När ni äter den förbjudna frukten, skall era ögon öppnas, så att ni blir såsom Gud och förstår vad gott och ont är."

Att bli sin egen. Att inta den plats som tillkommer Gud. Att inte behöva vara totalberoende. Att bli något annat än en människa som tar emot livets gåva ur Livgivarens hand. Det är grundfrestelsen och grundsynden. Adams fall är en beskrivning, som passar in på varenda en av oss. Det tar sig olika uttryck. Men det gemensamma mönstret är att inte vara nöjd med den människa man är. Om jag bara får det och det, så kommer mitt liv att bli annorlunda. Då kan det kvitta, om det finns lagar och regler i vägen. Det här är drivkraften bakom kriminalitet och drogmissbruk. Men i finare former går det igen överallt. Det religiösa livet är inte undantaget. Därifrån kan mycket luft tas till det uppblåsta jaget.

Och resultatet: det som lockar så mycket håller så litet. Den förbjudna frukten smakar inte alls som det utlovas av frestaren, så mycket mer av bitter eftersmak, så mycket tomhet och nakenhet. Livet blev inte annorlunda. Däremot insikten om vad gott och inte minst vad ont är. Det var inte Adams lycka att bli sin egen. Frestaren däremot gläder sig. Tänk så lätt att beröva Gud hans krona och ögonsten. Utsätt oss inte för den prövningen. Rädda oss från detta onda eller denne onde, som det också kan översättas.

Så möttes de i öknen Guds Son och Guds fiende. Skulle inte samma gamla taktik gå hem också den här gången. Vilket byte att få honom som kallas den nye Adam på fall, Sonen, den sanna och riktiga människan.

Därför börjar frestaren påpassligt, när Jesus är hungrig efter fastan: "Om Du är Guds Son, så befall de här stenarna att bli bröd." Vilken lätt sak för Dig att ordna brödfrågan. Det är ju bara att förvandla öknens stenar.

Men Jesus går inte på det. Han använder inte sina resurser för eget bästa och för att tillfredsställa de egna behoven. Han är bunden vid Guds Ord och vilja och därför fri.

”Människan skall inte leva bara av bröd, utan av varje ord som utgår ur Guds mun.”

Som hel och sann människa var Han riktigt hungrig. Hur lätt hade det inte varit för Honom att tumma bara lite på det som gällde. Tack och lov att Han inte gjorde det. Då hade djävulen varit Hans överman också. Då hade Han varit oduglig som världens Frälsare och vår Befriare. Hade han mättat sig själv med bröd från stenar den gången, då hade Han inte kunnat mätta oss med Livets bröd idag.

Likaså att Han stod emot högmodets frestelse. Tänk att kunna imponera på allt folket, genom att kasta sig utför tempelmuren och sedan bli uppfångad av änglar. Tänk vilket intryck det skulle göra, om det blev som det står Psaltaren: ”Änglarna skall bära dig på sina händer, så att du inte stöter foten mot någon sten.” Alla skulle få klart för sig vem Du är. En PR-mässig fullträff!

Hade Jesus kastat sig ned, så hade Han också kastat bort möjligheten att gå lidandets och lydnadens väg till korset. Han skulle ha satt Gud på prov och spolierat räddningen för alla oss som fallit för högmodets frestelse. Detta att tro sig kunna imponera på Gud och människor genom att framhäva sig själv.

Inte heller det tredje försöket lyckades för frestaren. När Jesus lockades med makten över hela världen. Tänk att så kunna bli sin egen, inta främsta positionen i stället för att vara alla andras tjänare. Bara ett litet knäfall för att vinna livet istället för att mista det. Den prövningen skulle Jesus få kämpa allra längst med. Petrus ville hindra Honom från att gå till Jerusalem. Inte förrän i Getsemane var det över, när han kunde be: ”Ske din vilja, inte min.” ”Ja gå, din väg Satan. Det står ju skrivet: Herren din Gud skall du tillbe, och endast honom skall du dyrka.”

Det var som den riktiga människan Jesus ansattes. Som sann Gud var han oåtkomlig. Och han frestades just att bli något annat än människa, att använda det gudomliga för att lämna det mänskliga. Och därmed lämna oss andra i sticket.

Och detta är Han stora seger. Detta är vår stora seger. Jesus visade sig vara den starkare, avslöjade de försåtliga frestelserna, lämnade inte det mänskliga som Adam och är därför vårt starkaste skydd mot allt omänskligt – döden inräknad.

Och så här sammanfattade episteltexten det i dag:

”Vi har inte en överstepräst som är oförmögen att känna med oss i våra svagheter, utan en som har prövats på alla sätt och varit som vi - men utan synd. Låt oss därför frimodigt träda fram till nådens tron för att få förbarmande och nåd i den stund då vi behöver hjälp.”

Vi blir riktiga, fria människor, när vi smakar **den frukt** som är **Kristi kärlek** till svaga människor. Den frukt som är **Kristi seger** över diabolos - splittraren, när Han upphäver all splittring på korset. Den frukt som är **Kristi lydnad** - motvikten mot all olydnad och all felsatsning.